

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: A. Verhorst

Titel: Niet geteld of het verachte heeft God uitverkoren

Druk: 3

16 blz.

Dit verhaaltje wijst ons op den gezegenden invloed, dien eene oude grootmoeder op het wereldsch gezin harer kinderen uitoefent. In het huisgezin van haren zoon, een rijk koopman, leeft men alle dagen vroolijk en prachtig. De godvreezende grootmoeder, die bij haren zoon inwoont, heeft in dat leven geen behagen. Zij wordt het middel, om één der kinderen, "Klein Duimpje" zooals men den 9-jarigen Gerard spottend noemde, naar den Heere Jezus te doen vragen. Als na het sterven der godvruchtige grootmoeder droeve dagen komen weet de ongelukkige en vroeger niet getelde knaap, door zijn echt kinderlijk en toch Christelijk optreden de harten te winnen, waardoor ten slotte een geheele omkeer in het gezin wordt teweeggebracht. Daarna is het sukkelende jongske rijp voor den hemel, en God neemt hem weg. Ook na zijnen dood blijft de gezegende verandering in het huis zijner ouders doorwerken. Dit boekje telt 16 met flinke letter bedrukte bladzijden. Een lief plaatje aan de binnenzijde en een op den omslag maken het zeer aantrekkelijk. Het is boeiend geschreven. Het bevreedt ons volstrekt niet, dat de 3de druk er van reeds het licht ziet. De titel geeft de strekking goed aan. In de uitwerking der hoofdgedachte is de Schrijver uitnemend geslaagd. Het boekje bevat voor kinderen kostelijke lessen. Inzonderheid het verhaal, hoe de oude grootmoeder het eerste zaad van Gods Woord strooide in het kinderhart is zeer geschikt, om het hart der jeugd te treffen. Maar waarom meldt de Schrijver niet, dat Gods verbond de oude vrouw hope gaf voor de toekomst harer kinderen? "Jachin" kan dit boekje met vrijmoedigheid aanbevelen.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1901

Auteur: A. Verhorst

Titel: Niet geteld of het verachte heeft God uitverkoren

Druk: 4

16 blz.

Op een fraai heerenhuis woont de rijke koopman Wickers met moeder, vrouw en vier kinderen. Alleen de oude grootmoeder vreest den Heere; de overige leden des gezins dienen volop de zonde en de wereld. De eenige, die naar de vermaningen der oude dame luistert, is het jongste zootje, Gerard, een zwak, klein, gebrekkig kereltje, vaak bespot. Na den dood der grootmoeder eenzaam achtergebleven, wordt hij, terwijl ziekte en dood de woning binnentreden, het middel ter bekeering der anderen. Gelijk de titel reeds zegt, is de strekking van het verhaaltje te doen zien, hoe God het verachte vaak heeft uitverkoren om Zijn werk te doen. Taal en stijl zijn vrij goed, een beetje stijf. Uitdrukkingen als: "dat daar een aanzienlijk man zijn woonplaats moest gevestigd hebben" (blz. 3) herinneren te veel aan 't stadhuis. De verhaaltrant is wel eens wat gezocht. Op blz. 4 ontstaat hierdoor eenige verwarring: we staan voor 't heerenhuis; alles is gesloten; wij vragen een

voorbijganger naar de oorzaak; die vertelt ons iets; wij willen graag meer weten en dan in eens: "daarom zal ik (dat is toch een van die nieuwsgierige wij) u wat nader meedeelen." Het verhaal bevat een bekeeringsgeschiedenis en als zoodanig voor kinderen, althans voor jonge, niet geschikt. Voor oudere misschien, daar er nogal wat handeling in zit en er niet te veel geredeneerd wordt. Voor jongelieden een goed, een "waarschuwend" boekjeje.

Boekbeoordeling in bijblad van "De Christelijke Familiekring : tijdschrift voor zondagsschool en huisgezin", 1908

Auteur: A. Verhorst

Titel: Niet geteld of het verachte heeft God uitverkoren

Druk: 5

16 blz.

"Goede waar voor weinig geld", is voorzeker van toepassing op dit boekje, dat thans voor de vijfde maal de wereld ingaat. Dit verhaaltje spreekt ons van den gezegenden invloed, door een oude grootmoeder geoeffend op het wereldsche gezin van haar kinderen. In het huisgezin van haar zoon leeft men prachtig, rijk en overdadig. Ze scheidt echter in dat leven geen behagen. Zij vertelt aan den negenjarigen Gerard, "Klein Duimpje" genoemd, van den Heere Jezus, en dit wordt aan zijn hart geheiligd. De andere kinderen krijgen een wereldsche opvoeding. Als na het sterven der oude, godvruchtige grootmoeder dagen van rouw komen; als de oudste dochter, zoowel als de oudste zoon door den dood worden weggerukt, heeft de zwakke Gerard, vroeger bij niemand in tel, zooveel invloed op het gezin door zijn kinderlijk en toch Christelijk optreden, dat er een heele omkeering plaats vindt. Daarna is het sukkelende jonkske rijp voor den hemel en God neemt hem weg. De strekking van dit verhaal is veelszins uitnemend. De Schrijver heeft willen aantoonen, dat de Heere zich uit den mond der kinderen lof kan bereiden; dat ook een kind een middel in Zijn hand kan zijn tot bekeering van ouderen, en dat God vaak wegen van zware beproeving gebruikt, om diep gezonkenen te brengen tot den troon zijner genade. Maar de kleine Gerard is niet natuurlijk geteekend. Hij is dikwijls te veel een brave Hendrik, hij preekt te veel. Iets dergelijks lezen onze kinderen niet gaarne, ze vinden het vervelend. Hoewel de vorm - trouwens het was Verhorst wel toevertrouwd - echt kinderlijk is, komen hier en daar te lange uitweidingen voor. Omdat dit boekje kostelijke lessen bevat en de figuur der oude grootmoeder, die het eerste zaad van Gods Woord uitstrooit in het kinderhart, zeer geschikt is om het hart der jeugd te treffen, bevelen we het, ondanks de genoemde gebreken, gaarne aan.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1916
